

ПРЕДЛОГ ЗА ДОПИСНОГ ЧЛАНА АИНС
Др Светомира Максимовића, дипл. инж. рударства

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Светомир МАКСИМОВИЋ, дипл. инж. рударства, рођен 22.06.1951. године у Крагујевцу. Школовао се у Краљеву и Београду. На Рударском одсеку Рударско-геолошког факултета у Београду, Катедри за површинску експлоатацију лежишта минералних сировина, дипломирао 1976. године. Магистарске студије завршио на матичном факултету, на Катедри за експлоатацију нафте и технику дубинског бушења са темом магистарске тезе *„Енергетски минерално-сировински комплекс у периоду реструктурирања: Проблеми Србије и светска искуства“*. Докторску дисертацију са темом *„Међусекторски моделски приступи управљања у индустрији угља“* одбранио је на матичном факултету на Катедри за примењено рачунарство и системско инжењерство.

Инжењерску каријеру је започео 1976. године у Рударско-енергетско-индустријском комбинату „Колубара“ на површинском копу угља „Тамнава-Источно поље“, где је радио на местима: сменски инжењер, руководилац рударских радова, руководилац припремних радова и одводњавања и помоћник управника површинског копа. Од 1995. до 1998. године инжењерску каријеру наставља на површинском копу лигнита „Тамнава-Западно поље“, на месту руководиоца сектора за техничке послове. У Дирекцију ЕПС-а за производњу угља прелази 1998. године на место помоћника директора Дирекције за површинску експлоатацију. На захтев пословодства ЕПС-а оперативне инжењерске активности наставља у Косовским рудницима 1998. године ради помоћи у изузетно отежаним условима функционисања овог система. Активности у Косовским рудницима прекида у јуну месецу 1999. године са преласком Косова и Метохије под патронат Уједињених нација. Радну активност наставља у Дирекцији за производњу енергије ЕПС на месту помоћника директора Дирекције за рударску опрему, главног стручног сарадника у Служби инжењеринга, а од 2011. године налази се на месту координатора за одводњавање површинских копова угља у ЕПС-у.

Ожењен је и отац троје деце.

ИНЖЕЊЕРСКИ И НАУЧНИ ДОПРИНОСИ

Др Светомир Максимовић, један је од истакнутих рударских стручњака Електропривреде Србије и водећи стручњак за заштиту површинских копова од вода. Запажени су његови оперативни и руководни инжењерски резултати на отварању и развоју тамнавских површинских копова угља, „Источно“ и „Западно поље“ у Рударском басену Колубара. У изузетно тешким привредним и друштвеним условима деведесетих година прошлог века, значајне стручне доприносе дао је у очувању српског рударства, пре свега експлоатације угља, нарочито се истиче његова улога у инжењерском тиму ЕПС-а који је у време санкција, бомбардовања и локалних ратних дејстава, успешно одржао производњу угља на косовско-метохијским површинским коповима „Добро село“ и „Белаћевац“.

Као пројектант, консултант на изради или као ревидент бројних рудничких пројеката различитих пројектних нивоа, стручним искуством и широким инжењерским знањем, утицао је на подизање креативне захтевности и квалитета пројектне документације. У бројним стручним расправама, које је организовао и координирао, усмеравајуће је упливисао на избор актуелних тема, на ниво дискусија, и дефинисање извршних резимеа са оперативним или дугорочним опредељењима ка техничким, технолошким, економским и другим побољшањима на површинским коповима угља у систему ЕПС-а.

Посебно се истичу његови инжењерско креативни доприноси у решавању сложених проблема заштите површинских копова угља од вода, у Колубарском басену ПК „Тамнава Источно поље”, ПК „Тамнава Западно поље”, у Костолачком басену ПК „Дрмно”, и ПК „Подинска угљена серија” Рудник угља Суводол РЕК Битољ.

Поред инжењерских остварења, стваралачки опус др Максимовића обогаћују у континуитету развојни и истраживачки резултати. Двогодишњим истраживањима оптималног експлоатационог века капиталних рударских машина на површинским коповима угља у систему ЕПС-а, допринео је дефинисању критеријума и оперативних оптимизационих модела. Истраживањима адаптивног рачунарски подржаног надзорно-управљачког система за одводњавање површинских, допринос је дао у дефинисању ХГ и ХД услова радне средине и у детерминацији логичке топологије система. Истраживањима реализованим у оквиру израде докторске дисертације, поставио је оригиналне међусекторске моделе за подршку управљању у експлоатацији угља. Ова истраживања имају пионирски значај за рударство, за афирмацију идеје о међусекторској анализи у одлучивању и управљању сложеним производно-пословним комплексима индустрије угља, рударства и индустрије у ширем смислу.

СИНТЕЗА УКУПНОГ ДОПРИНОСА

Др Светомир Максимовић дао је значајне доприносе домаћем рударском инжењерству и науци, посебно у области површинске експлоатације угљева и заштите површинских копова од површинских и подземних вода. Један је од ретких рударских стручњака са подједнако значајним оперативно-инжењерским и истраживачким резултатима. Осим непосредних потврда у домаћем рударству, о инжењерској и истраживачкој успешности др Максимовића говори и 81 публиковани научни и стручни рад, 6 монографија, 9 поглавља у књигама, 2 научно-истраживачка и развојна пројекта, 59 студија и успешно реализованих привредних пројеката. Значајан је и његов утицај на формирање и стручно опредељење млађих инжењера, учешће у организацији и координацији рада бројних стручних и научних скупова, и веома значајна помоћ и подршка у очувању археолошких налазишта на локалитетима површинских копова „Тамнава Западно поље” (5000 г. п.н.е) и „Дрмно” (Виминацијум).

ПРЕДЛОГ

Др Светомир Максимовић, је угледан рударски стручњак, чије је инжењерско и истраживачко стваралаштво фокусирано на површинску експлоатацију угља и сложене проблеме заштите површинских копова од површинских и подземних вода. Својим делом допринео је унапређењу и развоју рударства, рударског инжењерства и науке. Уверени смо да практична инжењерска остварења и научни доприноси рударству, др Светомира Максимовића квалификују за дописног члана Академије инжењерских наука Србије. Одељењу рударских и геолошких наука предлажемо да прихвати ову оцену и Скупштини АИНС предложи да др Светомира Максимовића изабере за дописног члана.

У Београду,
28.06.2012.

Проф. др Слободан Вујић,
редовни члан АИНС

Проф. др Душан Салатић,
редовни члан АИНС

Прилог:

Подсетник са потписаном изјавом.